



Museus locals sense escoles: adaptació puntual o canvi de model?

Publicat per [Interacció](#) [1] el 14/10/2020 - 10:00 | Última modificació: 30/03/2026 - 12:42

La caiguda de les visites escolars obliga museus de proximitat a reformular la seva activitat. La resposta immediata activa nous formats, i també posa en evidència una dependència estructural.

Els museus locals afronten una caiguda dràstica de les visites escolars, un dels seus principals pilars d'activitat. En alguns casos, aquest públic representava fins al 70% del total de visitants. La seva desaparició sobtada ha tingut un impacte directe, tant en termes econòmics com en la funció social dels equipaments.

La situació no és homogènia, però sí compartida. Equipaments com el Museu Molí Paperer de Capellades o el Museu de les Mines de Cercs han vist reduir dràsticament les reserves escolars. En paral·lel, altres centres, com el Museu de la Tècnica de Manresa, es mouen en una incertesa constant marcada per cancel·lacions i reprogramacions.

Davant d'aquest escenari, els museus han activat respostes ràpides. Una de les principals ha estat desplaçar la mediació fora de l'equipament. Propostes com visites virtuals, materials digitals o retransmissions en directe permeten portar el museu a l'aula sense necessitat de mobilitat.

En altres casos, el moviment és invers. El museu es desplaça físicament als centres educatius a través de formats itinerants, com el "museu mòbil". Aquesta adaptació manté el vincle amb l'escola, encara que modifica les condicions habituals de l'experiència.

També s'han desenvolupat plataformes de continguts i recursos perquè el professorat pugui treballar de manera autònoma a l'aula. Aquesta línia amplia el paper del museu com a proveïdor de continguts educatius, més enllà de la visita presencial.

Paral·lelament, alguns equipaments han reforçat la relació amb el públic local. Programacions de cap de setmana, activitats familiars o accés gratuït per a escoles del municipi apunten a una reorientació cap a la proximitat.

Aquest conjunt de respostes mostra una capacitat d'adaptació significativa. També fa visible una dependència estructural: la centralitat del públic escolar en el model de molts museus locals.

Això planteja una qüestió de fons per a les polítiques culturals municipals. Si els museus són, en gran mesura, equipaments educatius, com es garanteix la seva estabilitat quan aquest vincle es trenca. I, en paral·lel, quin marge hi ha per diversificar públics i funcions sense perdre la seva especificitat.

El que es posa en joc no és només la recuperació de les visites. És la definició del paper dels museus de proximitat dins l'ecosistema cultural i educatiu local.



Visita guiada al Museu Molí Paperer de Capellades, aquest diumenge ACN/MAR MARTÍ

Idea central

La caiguda del públic escolar revela la dependència estructural dels museus locals i obliga a repensar el seu paper dins el sistema cultural i educatiu.

Categories: Actualitat

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: polítiques culturals

- [2]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2020/museus-locales>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/node/8358>